

ваніе ще добьемъ слѣдъ мало желаемо-то.

Ст. Отъ всего сердца учителю, ще стора що-то и ако ми кажешъ.

Уч. Да положиме напрімѣръ, че самъ прочелъ твоего исповѣданіе тайно, но ако и скашъ да станишъ констинну добръ, треба да ми дадешъ изволеніе да го прочетемъ велегласно. Знамъ че това тя слысва, и тя исполнява отъ срама; но ще ты улесни и спомогне да ся поправишъ по лесно.

Ст. Ако знаешъ че може да мя ползова това, притерпѣвамъ го сосъ радость.

Уч. Да, обещавамъ ты ся, понеже когда ты дойде на ума да речешъ, или да сторнишъ нѣкоя непристойность, абіе ще ся научишъ че ми ся си обѣщаль да я напишешъ, и да я прочетемъ азъ предъ твои-те соученицы, и тако страхъ, и срамъ ще ты забранятъ, Нека видимъ прочее хартія-та ти; ела перво любезный мой, да ты цѣлунимъ, понеже твое-то добро дерзновіе ми е драго. Искашъ ли да го прочитешъ ты истый?

Ст. Не, учителю, по вече мя е срамъ.

Уч. Той срамъ е добрый знакъ; треба убо да го прочетемъ азъ. "Не рачихъ да ся по-